

نوروز؛ فصل رویش، همبستگی و ادامه راه عزت

امید آن دارم که در سایه تدبیر رهبران خردمند، اتحاد و پشتیبانی مردم و از خودگذشتگی فرزندان مخلص این سرزمین، مسیر شکوه و استقلال میهن عزیزمان با صلابت ادامه یابد و آینده‌ای روشن، در پرتو ایمان، تلاش و انسجام ملی رقم خورد. به امید ایرانی آباد، مقتدر و آکنده از لبخند و امید برای همه فرزندانمان.

**با احترام
رضا مردانی**

**رئیس هیأت‌مدیره انجمن
شهرسازی داران ایران**

فعالان صنعت تفریحات و سرگرمی کشور، از درگاه خداوند مهربان آرزو دارم که سال جدید، سرشار از آرامش، شکوفایی، همدلی و برکت برای همگان باشد.

در عین حال، ملت قدرشناس ایران در سوگ یکی از رهبران بزرگ و الهام‌بخش خود نشست است؛ رهبری که سالیان متمادی با بینش، ایمان و اخلاص، مسیر عزت، استقلال و پیشرفت کشور را هدایت کرد. اینجانب فقدان آن بزرگ‌مرد را تسلیت عرض نموده و برای جانشین شایسته و ادامه‌دهنده راه حق و ارزش‌های والای انقلاب، آرزوی توفیق، استواری و هدایت الهی دارم.

به نام خالق بهار

دل‌ها را به آینده‌ای روشن پیوند می‌زند. در آستانه سال نو، ضمن تبریک این ایام خجسته به ملت شریف ایران و تمامی

بهار، پیام‌آور رویش دوباره و امید است؛ فصلی که جان‌ها را طراوت می‌بخشد و

الزام توسعه شهرسازی‌های جامع در ایران

گردشگری تبدیل شوند و سالانه میلیون‌ها گردشگر را جذب کنند. در ایران، اغلب شهرسازی‌ها بیشتر شبیه مجموعه‌های تفریحی محلی هستند و امکاناتی مانند پارک آبی گسترده، خدمات غذایی پکیجی، برنامه‌های منظم تفریحی یا اقامت در کنار مجموعه به ندرت دیده می‌شود.

نقش شهرسازی‌های بزرگ در توسعه گردشگری یکی از مهم‌ترین دلایل ضرورت ایجاد شهرسازی‌های بزرگ در ایران، توسعه گردشگری داخلی و خارجی است. نمونه‌هایی مانند The Land of Legends Theme Park

در آنتالیا نشان می‌دهد که یک مجموعه تفریحی می‌تواند به تنهایی به یکی از دلایل اصلی سفر گردشگران تبدیل شود.

چنین مجموعه‌هایی علاوه بر ایجاد اشتغال، باعث رونق هتل‌ها، رستوران‌ها و حمل‌ونقل نیز می‌شوند. این در حالی است که یکی از مشکلات شهرسازی‌های ایران، محدود بودن خدمات رفاهی است. در بسیاری از مجموعه‌های تفریحی جهان، خدماتی مانند رستوران‌های متنوع، فضای استراحت، استخرهای گوناگون، خدمات ویژه کودکان و سالمندان و امکانات بهداشتی استاندارد ارائه می‌شود.

ندا جعفری - سردبیر

شهرسازی‌ها در دنیا تنها محل استفاده از چند وسیله بازی نیستند، بلکه به مجموعه‌ها یا چند منظوره تبدیل شده‌اند که شامل پارک آبی، رستوران‌ها، مراکز اقامتی و خدمات رفاهی کامل می‌شوند.

در ایران اما اغلب شهرسازی‌ها هنوز در سطح مجموعه‌های کوچک شهری باقی مانده‌اند و کمتر به عنوان یک صنعت گردشگری جدی مورد توجه قرار گرفته‌اند.

شهرسازی مدرن؛ فراتر از چند وسیله بازی در دنیا، شهرسازی‌ها به سمت مدل‌های جامع و خدمات‌محور حرکت کرده‌اند؛ مجموعه‌هایی که در آن‌ها بازدیدکننده با خرید یک بلیت یا یک پکیج، می‌تواند از خدمات متنوعی مانند بازی‌ها، پارک آبی، رستوران و برنامه‌های تفریحی استفاده کند.

نمونه‌هایی مانند Disney World Resort Walt در کالیفرنیا، پاریس، فلوریدا، هنگ کنگ، توکیو، شانگهای و هاوایی یا Atlantis Aquaventure Waterpark در دبی واقع در جزیره نخل جمیرا نشان می‌دهند که شهرسازی‌ها می‌توانند به مراکز بزرگ

صنعت شهرسازی؛ نیازمند حمایت هدفمند دولت

حالی است که به گفته رضا مردانی، رئیس انجمن صنفی کارفرمایی شهرسازی‌داران ایران؛ این صنعت در سال‌های گذشته به بیش از ۳۰ کشور صادرات داشته و حتی در اروپا هم ردپای دستگاه‌های ساخت ایران وجود دارد.

همانطور که مردانی نیز اشاره می‌کند؛ در تمام دنیا، تفریح یکی از اولویت‌های اصلی خانواده‌هاست؛ اما متأسفانه در کشور ما، به دلیل شرایط اقتصادی و فشارهای معیشتی، تفریح به انتهای سبد خانوار منتقل شده است و با وجود افزایش افسردگی در جامعه و نیاز واقعی خانواده‌ها به تفریح، شرایط اقتصادی، تحریم‌ها و محاصره اقتصادی موجب شده مردم ابتدا از تفریح خود بزنند و هر اتفاقی که در کشور رخ می‌دهد، نخستین جایی که آسیب می‌بیند صنعت تفریح است.

به دلیل عدم استقبال شهروندان و کاهش توان اقتصادی، درآمد شهرسازی‌ها تقریباً به صفر رسیده و سال گذشته شاهد توقف فعالیت و جمع‌آوری چندین واحد در سطح کشور بوده‌ایم. خواسته متولیان این صنعت مشخص است؛ آنها خواستار حمایت هدفمند دولت از این صنعت هستند؛ صنعتی که پایداری‌اش به پایداری اقتصاد کشور و رفاه مرده‌گره خورده است.

مرتضی بلوکی - کارشناس رسانه

صنعت شهرسازی با وجود اهمیت بسزایی که در تولید سرگرمی و نشاط اجتماعی دارد و در بسیاری از کشورها با آمار بالای شاخص‌های کیفیت زندگی به آن اهمیت زیادی داده می‌شود؛ در کشور ما تقریباً یک صنعت رها شده است که حمایت‌های لازم و کافی از آن صورت نمی‌گیرد. این صنعت با رکود عمیق صنعت تفریحات، فرسودگی ناوگان شهرسازی‌ها، حذف تفریح از سبد خانوار و ورشکستگی شهرسازی‌های روباز روبه‌رو بود که سال گذشته به رکود شدید اقتصاد؛ تشدید هم شد. مسئولان این صنعت بارها عنوان کرده‌اند که بیش از هر زمان دیگری نیازمند حمایت هدفمند دولت هستند. در کنار همه این مشکلات؛ بروز دو جنگ تحمیلی در سال گذشته مشکلات این صنعت را دوچندان کرد تا جایی که اکنون به مرز ورشکستگی رسیده است.

سرمایه‌گذارانی که در این حوزه فعالیت می‌کردند با مشکلات جدی مواجه شده‌اند و سازندگان داخلی نیز به دلیل محدودیت‌ها دیگر امکان صادرات ندارند. همه اینها در

رضا مردانی در گفتگو با ایلنا:

صنعت شهرسازی را جدی بگیریم، ما را زمین میزند

در نشاط اجتماعی، جذب گردشگر و حتی کاهش آسیب‌های اجتماعی داشته باشد. اگر این نگاه اصلاح نشود، همیشه شاهد پروژه‌های کوچک، موقت و کم‌کیفیت خواهیم بود.

به هزینه‌های جاری بپردازیم؛ مسئله انرژی هم ظاهراً یکی از مشکلات اساسی شماست؟

شهرسازی‌ها مصرف‌کننده جدی برق هستند، اما مصرف‌شان مولد خدمت است. با این وجود، هیچ تفاوتی بین ما و مصرف‌کننده‌های غیرتولیدی قائل نمی‌شوند. تعرفه‌ها بالا رفته است، هزینه‌ها چند برابر شده و هیچ بسته حمایتی‌ای هم تعریف نشده است.

در بسیاری از کشورها، مراکز تفریحی و فرهنگی مشمول تخفیف یا یارانه انرژی می‌شوند، به دلیل اینکه دولت‌ها آن‌ها را بخشی از سلامت روان جامعه می‌دانند و این نگاه در ایران وجود ندارد و همین باعث فشار مضاعف به فعالان این حوزه شده است.

این فشار هزینه‌ای چه پیامدی برای مردم دارد؟

اولین پیامد، افزایش قیمت بلیت است. وقتی هزینه‌ها بالا می‌رود، راه دیگری وجود ندارد. اما مردم هم قدرت خرید محدودی دارند و شهرسازی فقط چند دستگاه بازی و سرگرمی کودکان نیست، پشت این صنعت، زنجیره‌ای از تولید، بهره‌برداری، ایمنی، اشتغال و اقتصاد شهری قرار دارد توجه کافی به آن نمی‌شود و در خطر آسیب جدی نزدیک به نابودی قرار دارد.

با وجود همه این مشکلات، شما از ظرفیت‌های بالای این صنعت صحبت می‌کنید. این ظرفیت‌ها دقیقاً کجاست؟

یکی از مهم‌ترین ظرفیت‌ها، خودکفایی در تولید تجهیزات است. امروز در ایران

نبود اتحادیه باعث شده مطالبات ما شخصی تلقی شود، نه صنفی. در حالی که مشکلات، کاملاً مشترک است. اگر اتحادیه داشتیم، می‌توانستیم برای تعرفه انرژی مذاکره کنیم، الگوی قرارداد با شهرداری‌ها تدوین کنیم، حتی در تدوین آیین‌نامه‌های ایمنی نقش داشته باشیم. این خلأ، سال‌هاست که صنعت را عقب نگه داشته است.

این وضعیت چه تأثیری بر روی انسجام فعالان این حوزه گذاشته است؟

باعث پراکندگی شده است. هر کس راه خودش را می‌رود، تجربه‌ها منتقل نمی‌شود، خطاها تکرار می‌شود. اتحادیه فقط ابزار مطالبه‌گری نیست؛ محل هم‌افزایی و انتقال دانش هم هست. وقتی این بستر وجود ندارد، صنعت از درون فرسوده می‌شود، حتی اگر از بیرون سرپا به نظر برسد.

به شهرداری‌ها برسیم، قراردادهای اجاره کوتاه‌مدت چه آسیبی به این صنعت زده است؟

شهرسازی جزء فعالیت‌هایی نیست که با سرمایه کم راه بیفتد. شما برای یک مجموعه استاندارد، باید میلیاردها تومان هزینه کنید؛ از خرید دستگاه گرفته تا ایمن‌سازی، محوطه‌سازی و نیروی انسانی. اما در نهایت، شهرداری به شما قراردادی می‌دهد که نهایتاً پنج یا هفت سال اعتبار دارد. این یعنی هیچ تضمینی برای بازگشت سرمایه وجود ندارد. سرمایه‌گذار نمی‌تواند برنامه توسعه بنویسد، بانک به او تسهیلات بلندمدت نمی‌دهد و در نهایت، مجموعه در حد بقاء باقی می‌ماند، نه رشد. این مدل اجاره، ضد توسعه است.

آیا نگاه شهرداری‌ها صرفاً درآمدی است؟

در اغلب موارد بله. بیشتر شهرداری‌ها شهرسازی را مثل یک غرفه تجاری می‌بینند، نه یک زیرساخت شهری. در حالی که شهرسازی می‌تواند نقش مهمی

و نه در مسیر رشد واقعی. ما سال‌هاست روی تجربه فردی فعالان این حوزه حرکت می‌کنیم، نه روی برنامه‌ریزی کلان. بسیاری از مجموعه‌ها فقط با تکیه بر علاقه شخصی و تعصب صنفی سرپا مانده‌اند. این یعنی اگر همین افراد خسته شوند یا کنار بکشند، چیزی جایگزین‌شان نشده است.

از بیرون شاید شهرسازی یک فعالیت شاد و کم‌دردسر به نظر برسد، اما واقعیت این است که با صنعتی پرهزینه، پرریسک و نیازمند مدیریت تخصصی طرف هستیم. نبود سیاست مشخص باعث شده هر دوره، مشکلات تکرار شود و هیچ‌وقت به مرحله تثبیت نرسیم.

یکی از ریشه‌ای‌ترین گلایه‌ها، تبدیل نشدن تشکل‌های موجود به اتحادیه صنفی است. چرا این موضوع تا این حد مهم است؟

اتحادیه به معنی هویت رسمی است. وقتی اتحادیه ندارید، یعنی از نظر ساختار تصمیم‌گیری کشور، «دیده نمی‌شوید». ضمن آنکه اگر مسئله‌ای در حوزه برق، مالیات، بیمه یا استاندارد پیش بیاید، هیچ مرجع واحدی برای پیگیری وجود ندارد. هر فعال باید جداگانه وارد مذاکره شود و معمولاً هم نتیجه‌ای نمی‌گیرد.

شهرسازی فقط چند دستگاه بازی و سرگرمی کودکان نیست، پشت این صنعت، زنجیره‌ای از تولید، بهره‌برداری، ایمنی، اشتغال و اقتصاد شهری قرار دارد که به گفته رئیس هیات مدیره انجمن شهرسازی داران ایران توجه کافی به آن نمی‌شود و در خطر آسیب جدی نزدیک به نابودی قرار دارد.

به گزارش ایلنا؛ صنعت شهرسازی

با وجود اهمیت بسزایی که در تولید سرگرمی و نشاط اجتماعی دارد و در خیلی از کشورها با آمار بالای شاخص‌های کیفیت زندگی به آن اهمیت زیادی داده می‌شود در کشور ما تقریباً یک صنعت رها شده است که حمایت‌های لازم و کافی از آن صورت نمی‌گیرد.

به این بهانه پای درد دل رضا مردانی، رئیس انجمن شهرسازی داران ایران نشستیم تا گلایه‌های او از مسائل مختلف و مشکلات اصلی این صنعت را بشنویم.

اگر بخواهیم از یک تصویر کلی شروع کنیم، امروز صنعت شهرسازی در ایران را در چه نقطه‌ای می‌بینید؟

اگر بخواهم صادقانه بگویم، صنعت شهرسازی در ایران در یک وضعیت معلق قرار دارد؛ نه در حال سقوط کامل است

ایستاده‌ایم، هنوز تولید می‌کنیم، هنوز خدمات می‌دهیم، اما بدون پشتوانه. اگر اتحادیه صنفی شکل بگیرد، اگر نگاه شهرداری‌ها اصلاح شود، اگر حمایت در انرژی و زیرساخت اتفاق بیفتد، این صنعت می‌تواند به یکی از پیشران‌های اقتصاد شهری تبدیل شود.

انتخاب با سیاست‌گذاران است؛ یا این ظرفیت را می‌بینند، یا هزینه نادیده گرفتنش را در آینده می‌پردازند.

زمان برای راه‌اندازی لازم است؟
کمتر از آن چیزی که تصور می‌شود. بسیاری از مقدمات آماده است. اگر زمین مناسب با قرارداد منطقی واگذار شود، می‌توان در مدت قابل قبولی یک مجموعه بزرگ و استاندارد را راه‌اندازی کرد. این موضوع بیشتر از آنکه فنی باشد، مدیریتی است.

سخن آخر؟
صنعت شهرداری در ایران هر چند که زنده مانده اما خسته است. ما هنوز

اخیر و بعد از تعطیل شدن شهرداری بزرگ تهران، نبود یک شهرداری بزرگ و مدرن در این کلان شهر یک نقطه ضعف اساسی محسوب می‌شود. این کمبود برای تهران را چطور توضیح می‌دهید؟
تهران با این حجم از جمعیت و گردشگر، هنوز یک شهرداری بزرگ، متمرکز و استاندارد ندارد. این در حالی است که بارها اعلام شده بخش خصوصی آمادگی کامل برای سرمایه‌گذاری را دارد؛ هم طرح وجود دارد، هم توان اجرایی، هم تولیدکننده داخلی. اما مسئله زمین، قرارداد بلندمدت و حمایت نهادی حل نشده است. بدون این‌ها، هیچ سرمایه‌گذاری وارد پروژه‌های در این مقیاس نمی‌شود. این در حالی است که ما از نظر فنی عقب نیستیم، از نظر تصمیم‌گیری عقب مانده‌ایم.
اگر این موانع برداشته شود، چقدر

دستگاه‌های شهرداری طراحی و ساخته می‌شود که از نظر فنی و ایمنی، قابل رقابت هستند. ما از واردکننده صرف، به تولیدکننده رسیده‌ایم و این اتفاق کمی نیست.

این تجهیزات نه تنها در داخل کشور استفاده می‌شود، بلکه به برخی کشورهای منطقه هم صادر شده است. یعنی این صنعت می‌تواند ارزآور باشد، اگر حمایت شود.

پس چرا این توان به توسعه گسترده منجر نشده است؟

به دلیل اینکه حلقه سیاست‌گذاری ناقص است. تولیدکننده داریم، بهره‌بردار داریم، اما ساختار پشتیبان نداریم. وقتی بازار داخلی ثبات ندارد و پروژه‌های بزرگ شکل نمی‌گیرد، تولیدکننده هم نمی‌تواند برنامه بلندمدت بچیند. همه چیز در مقیاس محدود باقی می‌ماند.
به پایتخت برسیم، در سال‌های

مهدی گودینی در گفتگو با ایلنا:

کلیه تجهیزات شهرداری‌ها زیر نظر سازمان ملی استاندارد نصب و بهره‌برداری می‌رسد

گودینی تاکید کرد: به طور کلی می‌توان گفت صنف تفریحات، به ویژه شهرداری‌ها، از جمله صنوف ایمن کشور محسوب می‌شوند. حساسیت بهره‌برداران نسبت به ایمنی بسیار بالاست، چرا که خود آن‌ها مالک تجهیزات هستند و هم از نظر مسئولیت حرفه‌ای و هم از منظر اخلاقی و شرعی، دغدغه جدی برای حفظ جان هموطنان دارند.

وی درباره وضعیت حوادث در سال گذشته اظهار کرد: آمارهای موجود نشان می‌دهد حوادث خطرناک و قابل توجهی در شهرداری‌ها رخ نداده و میزان اتفاقات نسبت به سال‌های گذشته بسیار محدود بوده است. روند نظارت‌های استاندارد و حساسیت بهره‌برداران باعث شده سطح ایمنی در این صنف در وضعیت قابل قبولی قرار داشته باشد.

مزایده به بخش خصوصی واگذار می‌شود؛ چه به صورت اجاره‌ای و چه در قالب سرمایه‌گذاری. وی افزود: تعداد محدودی از شهرداری‌ها در مالکیت کامل بخش خصوصی قرار دارند و موارد استثنایی مانند؛ مجموعه پارک ارم نیز وجود دارد، اما در مجموع اغلب شهرداری‌های روباز کشور روی زمین‌های متعلق به شهرداری فعالیت می‌کنند و بهره‌برداران بخش خصوصی مسئول تجهیز و اداره آن‌ها هستند.

فعالیت زیر نظر سازمان ملی استاندارد

رئیس کارگروه فنی انجمن شهرداری‌داران با اشاره به سازوکار نظارتی این صنعت تصریح کرد: بهره‌برداران موظف هستند تجهیزات خود را زیر نظر سازمان ملی استاندارد تهیه، نصب و بهره‌برداری کنند. بازرسی‌های دوره‌ای نیز به صورت منظم از سوی این سازمان انجام می‌شود و انطباق تجهیزات با استانداردهای مصوب به‌طور مستمر کنترل می‌شود.

تشریح ساختار فعالیت شهرداری‌ها در گفتگو با خبرنگار ایلنا اظهار کرد: در اغلب شهرهای کشور، متناسب با جمعیت، مجموعه‌های شهرداری راه‌اندازی شده‌اند که عموماً متولی اصلی ایجاد این مجموعه‌ها شهرداری‌ها هستند. عرصه بسیاری از شهرداری‌ها متعلق به شهرداری است و از طریق

رئیس کارگروه فنی انجمن شهرداری‌داران با تشریح وضعیت فعلی شهرداری‌های کشور، از ایمنی بالای تجهیزات، نظارت مستمر سازمان ملی استاندارد و سهم بالای تولید داخلی در این صنعت خبر داد.

مهدی گودینی، رئیس کارگروه فنی انجمن شهرداری‌داران در

تلاش می‌کنند فضایی امن و شاد برای خانواده‌ها، نوجوانان و جوانان فراهم کنند. مخاطبان اصلی شهربازی‌ها نسل جوان و آینده‌ساز کشور هستند و ایجاد نشاط اجتماعی نقش مهمی در پویایی جامعه دارد.

وی افزود: انتظار داریم دولت و مسئولان با حمایت‌های هدفمند، زمینه‌سازی تجهیزات و تقویت زیرساخت‌ها را فراهم کنند.

بازخورد این حمایت‌ها مستقیماً به مردم بازمی‌گردد و موجب تقویت روحیه امید و نشاط در جامعه خواهد شد.

ارتقای سطح کیفی تولیدات داخلی شده است.

گودینی خاطرنشان کرد: در حال حاضر برخی تولیدکنندگان داخلی به کشورهای اروپایی، آفریقای و همسایه مانند؛ عراق، تاجیکستان و قزاقستان صادرات دارند و حتی در بازار ترکیه نیز حضور پیدا کرده‌اند که نشان‌دهنده توان رقابتی این صنعت است.

ضرورت حمایت برای تقویت نشاط اجتماعی

رییس کارگروه فنی انجمن شهربازی‌داران در پایان گفت: فعالان این صنف با وجود تمام محدودیت‌ها

است. اگر حمایت‌های هدفمند صورت گیرد، امکان خروج تدریجی تجهیزات قدیمی و جایگزینی دستگاه‌های جدید فراهم خواهد شد.

سهام بالای تولید داخل در تجهیزات شهربازی

وی درباره وضعیت تولید داخل اظهار کرد: در دهه‌های گذشته بخش عمده تجهیزات شهربازی در داخل کشور تولید می‌شد، اما استاندارد مشخصی وجود نداشت. از سال ۱۳۸۹ با اجباری شدن استاندارد، روند تولید و بهره‌برداری ساماندهی شد و کیفیت تجهیزات داخلی به شکل قابل توجهی ارتقاء یافت.

او افزود: امروز بین ۷۰ تا ۹۰ درصد تجهیزات فعال در شهربازی‌های کشور تولید داخل هستند و از نظر ایمنی کاملاً قابل رقابت با نمونه‌های خارجی محسوب می‌شوند. واردات محدود تجهیزات نیز بیشتر در حوزه بهبود ظاهر، نورپردازی و جذابیت‌های بصری انجام شده و همین موضوع موجب

چالشی به نام فرسودگی تجهیزات

رییس کارگروه فنی انجمن شهربازی‌داران ایران در ادامه با اشاره به وضعیت نوسازی تجهیزات گفت: با توجه به شرایط اقتصادی کشور، درآمد مجموعه‌های شهربازی در سطحی نیست که بهره‌برداران بتوانند به صورت مستمر تجهیزات جدید وارد کنند یا هر سال دستگاه‌های خود را به‌روزرسانی کنند.

وی افزود: بسیاری از تجهیزات موجود از نظر ایمنی استاندارد هستند و مشکلی برای استفاده‌کنندگان ایجاد نمی‌کنند، اما عمر برخی دستگاه‌ها به ۵، ۱۰ و حتی ۲۰ تا ۳۰ سال می‌رسد.

بهره‌برداران ناچارند با صرف هزینه‌های سنگین، این دستگاه‌ها را اورهال و بازسازی کنند تا در چرخه بهره‌برداری باقی بمانند.

گودینی تأکید کرد: نبود حمایت دولتی در زمینه نوسازی تجهیزات، فشار مالی سنگینی بر دوش بهره‌برداران گذاشته

زهرا خزایی در گفتگو با ایلنا:

تفریح، نیاز اساسی سلامت روان جامعه است / بازی‌های مهیج، تمرین شجاعت در دنیای کودکان است

برای تجربه هیجان، جسارت، استقلال و تخلیه انرژی است و به آن‌ها کمک می‌کند ترس‌های خود را بشناسند و مدیریت کنند.

خزایی ادامه داد: کودکی که فرصت تجربه هیجان سالم را نداشته باشد، در آینده ممکن است یا دچار هیجان‌طلبی افراطی شود یا به‌طور کامل از هیجان‌گریزان و مضطرب باشد. شهربازی‌ها می‌توانند نقش مهمی در رشد روانی کودک، افزایش اعتمادبه‌نفس و تقویت مهارت‌های تصمیم‌گیری ایفاء کنند.

وی در بخش دیگری از این گفتگو با اشاره به تأثیر تفریحات هیجانی بر بزرگسالان افزود: برای بزرگسالان، شهربازی فقط یک سرگرمی ساده نیست، بلکه فرصتی است برای فاصله گرفتن موقت از نقش‌های سنگین

لذت و فاصله گرفتن از فشارهای روزمره است. تفریح، به کاهش استرس، تنظیم هیجانات و افزایش تاب‌آوری روانی کمک می‌کند و نقش مهمی در پیشگیری از فرسودگی روانی دارد.

وی افزود: فقدان تفریح در زندگی افراد، به‌مرور می‌تواند آن‌ها را به سمت افسردگی پنهان، اضطراب، خشم فروخورده و کاهش کیفیت روابط اجتماعی سوق دهد. این مسئله هم در کودکان و هم در بزرگسالان دیده می‌شود، هرچند نمود آن در هر گروه سنی متفاوت است.

این روان‌شناس کودک با اشاره به نقش شهربازی‌ها در سلامت روان جامعه بیان کرد: شهربازی‌ها از معدود فضاهایی هستند که به‌صورت هم‌زمان هیجان، بازی، خنده، حرکت بدن و تعامل اجتماعی را فعال می‌کنند. برای کودکان، شهربازی محیطی نسبتاً امن

زهرا خزایی، روان‌شناس و درمانگر کودک و نوجوان در گفتگو با خبرنگاری ایلنا در خصوص تأثیر و جایگاه تفریح در زندگی روزمره و سلامت روان جامعه اظهار کرد: همان‌طور که بدن انسان برای ادامه عملکرد سالم به استراحت نیاز دارد، ذهن نیز نیازمند تخلیه هیجانی، تجربه

یک روان‌شناس کودک، با تأکید بر نقش تفریح در سلامت روان فردی و اجتماعی گفت: تفریح برخلاف تصور رایج، یک نیاز لوکس یا غیرضروری نیست، بلکه یکی از پایه‌های سلامت روان محسوب می‌شود و حذف آن از سبک زندگی، در بلندمدت پیامدهای جدی روانی و اجتماعی به همراه دارد.

اقتصاد مقاومتی در سایه وحدت میث و امنیت ملی

روزمره مانند مسئولیت‌های شغلی، والدگری و فشارهای اقتصادی، این فضاها به فعال شدن «کودک درون» کمک کرده و تأثیر مستقیمی بر کاهش افسردگی و افزایش احساس زنده بودن دارد.

این روان‌شناس کودک با مقایسه تفریحات آرام و هیجانی توضیح داد: تفریحات آرام مانند پیاده‌روی یا کافه رفتن بیشتر باعث آرام‌سازی سیستم عصبی می‌شوند، اما شهرسازی با ایجاد هیجان کنترل شده، سیستم عصبی سمپاتیک را فعال

می‌کند. این نوع هیجان سالم موجب ترشح متعادل دوپامین و آدرنالین شده و به تخلیه هیجانات سرکوب‌شده‌ای مانند ترس و خشم کمک می‌کند.

خزایی با اشاره به شرایط فعلی جامعه اظهار کرد: در جوامعی که فشار اقتصادی، تنش‌های اجتماعی و ناامنی روانی افزایش پیدا می‌کند، نیاز به تفریحات هیجانی بیش از گذشته احساس می‌شود. در چنین شرایطی، شهرسازی‌ها نقش نوعی سوپاپ اطمینان روانی را ایفاء می‌کنند و نبود آن‌ها

می‌تواند به بروز پرخاشگری، ناامیدی، خشونت خانگی و فرسودگی روانی منجر شود.

وی درباره نگاه اقتصادی به تفریح نیز افزود: اگر به تفریح صرفاً به عنوان هزینه نگاه کنیم، ممکن است غیرضروری به نظر برسد، اما از منظر سلامت روان این هزینه نوعی سرمایه‌گذاری پیشگیرانه است.

خانواده‌هایی که برای تفریح و تجربه‌های مشترک برنامه‌ریزی می‌کنند، معمولاً

روابط عاطفی قوی‌تری دارند و در بلندمدت با مشکلات روانی کمتری مواجه می‌شوند.

این روان‌شناس کودک در پایان تأکید کرد: تفریح، به‌ویژه تفریحات هیجانی مانند؛ شهرسازی، نه تجمّل است و نه اضافه‌کاری؛ بلکه بخشی از مراقبت‌های روانی فرد، خانواده و جامعه محسوب می‌شود. جامعه‌ای که برای حال خوب مردم خود فضا ایجاد نکند، ناچار خواهد شد هزینه آن را در قالب آسیب‌های روانی و اجتماعی سنگین‌تری بپردازد.

قاسم مرادی در گفتگو با ایلنا:

تعیین مالیات ۳۰ درصدی برای شهرسازی‌ها ناعادلانه است

سرمایه‌گذاری انجام‌شده نادیده گرفته شود. مشاور هیأت‌مدیره انجمن شهرسازی‌داران ایران تصریح کرد: این مشکل فقط مربوط به تهران نیست و تقریباً در تمام شهرهای کشور وجود دارد. بر اساس آمار انجمن، حدود چهار تا پنج هزار شهرسازی در سراسر کشور فعال هستند که اکثریت آن‌ها با همین چالش قراردادهای شهرداری مواجه‌اند.

او افزود: تعداد محدودی از شهرسازی‌ها در اختیار نهادهایی غیر از شهرداری، مانند برخی بنیادها هستند که شرایط متفاوتی دارند و معمولاً به صورت مشارکتی فعالیت می‌کنند، اما این مدل بسیار محدود است.

لزوم تبدیل انجمن به اتحادیه برای افزایش قدرت چانه‌زنی

مرادی با اشاره به پیگیری‌های انجام‌شده گفت: رئیس هیأت‌مدیره انجمن جلساتی با شهرداری‌ها داشته، اما هنوز به نتیجه عملی نرسیده‌ایم. شهرداری‌ها معمولاً به محدودیت‌های قانونی و الزام به برگزاری مزایده استناد می‌کنند.

وی تأکید کرد: به نظر می‌رسد حل این مسئله نیازمند اصلاح قوانین و ورود مجلس باشد. اگر انجمن به اتحادیه تبدیل شود، قطعاً قدرت اجرایی و چانه‌زنی بیشتری خواهد داشت و می‌تواند تعامل مؤثرتری با شهرداری‌ها و سایر نهادهای دولتی برقرار کند.

ایران درباره عملکرد این انجمن در سال‌های اخیر گفت: انجمن دارای هیأت‌مدیره‌ای منتخب از خود شهرسازی‌داران است و بیشترین تمرکز ما در وهله اول بر موضوع استانداردسازی و ایمنی دستگاه‌هاست. در این زمینه همکاری مستمری با سازمان ملی استاندارد و ادارات کل استاندارد استان‌ها داریم.

او ادامه داد: عدم ایمنی برای ما خط قرمز است و انجمن تلاش کرده در تعامل با نهادهای مرتبط، سطح استاندارد دستگاه‌ها و بهره‌برداری را ارتقاء دهد.

قراردادهای کوتاه‌مدت شهرداری‌ها معضل اصلی شهرسازی‌هاست

مرادی با اشاره به چالش‌های جدی شهرسازی‌داران با شهرداری‌ها اظهار کرد: یکی از مشکلات اساسی ما قراردادهای کوتاه‌مدت با شهرداری‌هاست. معمولاً قراردادهای یک‌ساله بسته می‌شوند و در خوش‌بینانه‌ترین حالت به سه سال می‌رسند، این در حالی است که شهرسازی با مغازه یا واحد مسکونی قابل مقایسه نیست.

وی توضیح داد: شهرسازی نیازمند زیرساخت است، از فونداسیون و کابل‌کشی گرفته تا آب، برق، حصارکشی و نورپردازی، تمامی این هزینه‌ها توسط بهره‌بردار انجام می‌شود، اما در پایان قرارداد ممکن است شخص دیگری جایگزین شود و تمام زحمات و

می‌شوند. عمر مفید این دستگاه‌ها توسط خود سازمان‌ها تعیین می‌شود و مشخص است که بعد از مدتی کارایی اقتصادی خود را از دست می‌دهند، اما متأسفانه این موضوع در محاسبات مالیاتی لحاظ نشده و این مسئله ناعادلانه است.

مرادی تأکید کرد: ما دستگاهی را با هزینه بسیار بالا خریداری و نصب می‌کنیم و بهره‌برداری انجام می‌دهیم، اما سال‌به‌سال ارزش آن کاهش پیدا می‌کند و با این حال همچنان مالیات سنگینی پرداخت می‌کنیم و انتظار داریم این مسئله در سیاست‌های مالیاتی مورد بازنگری قرار بگیرد.

استاندارد، اولویت اول انجمن شهرسازی‌داران

مشاور هیأت‌مدیره انجمن شهرسازی‌داران

مشاور هیأت‌مدیره انجمن شهرسازی‌داران ایران گفت: دستگاه‌های شهرسازی هر سال مستهلک می‌شوند، اما سازمان امور مالیاتی این واقعیت را نادیده گرفته است.

قاسم مرادی، مشاور هیأت‌مدیره

انجمن شهرسازی‌داران ایران، در گفتگو با خبرگزاری ایلنا با انتقاد از وضعیت مالیات‌گیری از فعالان این صنف اظهار کرد: در حال حاضر شهرسازی‌داران مشمول مالیات مشاغل هستند و این مالیات برای صنف ما حدود ۳۰ درصد تعیین شده که رقم بسیار بالایی است. وی افزود: دستگاه‌های شهرسازی برخلاف ملک، زمین یا حتی خودرو، نه تنها افزایش ارزش ندارند بلکه هر سال با افت قیمت و استهلاک شدید مواجه

تاریخچه شهربازی در ایران: از لوناپارک تا مجموعه‌های مدرن امروز

دیجیتال، بازی‌های واقعیت مجازی و ده‌ها دستگاه تفریحی حرفه‌ای که تجربه‌ای متفاوت نسبت به شهربازی‌های سنتی ارائه می‌دهد. همچنین پروژه‌های بزرگی مانند شهربازی مشهد بزرگ یا طرح‌های توسعه‌ای در تهران و اصفهان نشان می‌دهند که مسیر رشد این صنعت همچنان ادامه دارد و ایران در حوزه سرگرمی مدرن به سمت استانداردهای بین‌المللی حرکت می‌کند.

توسعه و پیشرفت و مسیری که همچنان ادامه دارد

مروری بر روند شکل‌گیری شهربازی‌ها در ایران نشان می‌دهد توسعه این مراکز از دهه ۳۰ تاکنون یک مسیر پیوسته رو به رشد بوده است؛ از نخستین لوناپارک گرفته تا مجموعه‌های پیشرفته سرپوشیده و مدرن امروز. اکنون شهربازی‌هایی مانند ارم تهران، سرزمین عجایب، شهربازی پارک ملت مشهد و سرزمین بازی ایران‌مال در شمار بزرگ‌ترین و محبوب‌ترین مراکز تفریحی کشور قرار دارند و هر ساله میزبان میلیون‌ها نفر از شهروندان و گردشگران هستند.

دورنمای آینده شهربازی‌ها در ایران نشان می‌دهد این مراکز به سمت هوشمندتر شدن، سرپوشیده شدن و استفاده گسترده از فناوری‌هایی مانند واقعیت مجازی و شبیه‌سازهای تعاملی حرکت خواهند کرد. افزایش تقاضای خانواده‌ها برای تفریح ایمن و قابل‌دسترسی، شهربازی‌ها را به بخش‌های تجاری و گردشگری گره می‌زند و احتمالاً مجموعه‌های چندمنظوره بیشتری در مراکز خرید و قطب‌های گردشگری ایجاد می‌شود.

در کنار این روند، استانداردسازی و ایمنی تجهیزات نیز اهمیت بیشتری خواهد یافت تا این فضاها بتوانند با مدل‌های جهانی رقابت کنند و تجربه‌ای نو و متنوع برای بازدیدکنندگان فراهم آورند.

تقاضای تفریح خانوادگی، باعث شد بسیاری از شهرها به فکر احیای فضاهای تفریحی بیفتند.

در همین دوره بود که بسیاری از وسایل مدرن وارد کشور شدند و شهربازی‌های قدیمی مانند پارک ملت مشهد و مجموعه ارم تهران به تدریج نوسازی شدند. هم‌زمان، شهربازی‌های سرپوشیده نیز به‌عنوان یک مدل جدید در فضاهای شهری شکل گرفتند.

جهش بزرگ شهربازی‌ها در دهه ۸۰ و ۹۰

ورود تجهیزات پیشرفته، توسعه مراکز تجاری بزرگ و افزایش توجه به گردشگری شهری، شهربازی‌ها را وارد مرحله‌ای جدید کرد. در تهران، شهربازی‌های سرپوشیده مانند «سرزمین عجایب» در اکباتان شکل گرفتند که با سالن‌های متعدد بازی و تجهیزات به‌روز، استانداردهای جدیدی برای سرگرمی شهری ایجاد کردند.

در همین دوره، شهربازی ارم تهران همچنان یکی از بزرگ‌ترین و مهم‌ترین مجموعه‌های تفریحی کشور باقی ماند و با افزایش وسایل، بازسازی محوطه و توسعه بخش حیوانات، توانست بخش زیادی از مخاطبان خود را حفظ کند. در مشهد نیز شهربازی پارک ملت به‌عنوان بزرگ‌ترین مجموعه روباز شرق کشور جایگاه ویژه‌ای پیدا کرد و به یکی از مقاصد مهم گردشگران تبدیل شد.

ظهور مجموعه‌های مدرن: از ایران‌مال تا پروژه‌های جدید

در سال‌های اخیر، ساخت مجموعه‌های تجاری-تفریحی بزرگ تحولی تازه در حوزه سرگرمی ایجاد کرده است.

یکی از شاخص‌ترین نمونه‌ها «سرزمین بازی ایران‌مال» است؛ مجموعه‌ای مدرن با بهره‌گیری از تجهیزات

که نخستین نمونه مدرن این فضاها در تهران با نام «لوناپارک» ایجاد شد. این مجموعه که در حوالی میدان ونک قرار داشت، از اولین مراکزی بود که وسایل مکانیکی وارداتی را در اختیار مردم قرار می‌داد و به‌سرعت به یکی از محبوب‌ترین نقاط تفریحی پایتخت تبدیل شد. در دهه ۵۰، ساخت شهربازی‌ها در شهرهای بزرگ رونق گرفت.

پارک ملت مشهد و مجموعه‌های تفریحی تهران از جمله نمونه‌هایی بودند که در این دوره توسعه یافتند. استفاده از وسایلی مانند ترن هوایی کوچک، چرخ‌وفلک و ماشین برقی باعث شد شهروندان برای نخستین بار تجربه‌ای متفاوت از تفریحات مکانیکی داشته باشند و شهربازی‌ها آرام‌آرام جای خود را در زندگی شهری باز کنند.

توقف توسعه و آغاز دوره بازسازی

پس از تحولات اجتماعی و اقتصادی دهه ۶۰، روند گسترش شهربازی‌ها برای مدتی کند شد. بسیاری از مجموعه‌ها فرسوده شدند و برخی از آنها به‌طور کامل تعطیل گردیدند. اما از اواخر دهه ۷۰، موج جدیدی از بازسازی و نوسازی آغاز شد. ورود بخش خصوصی و افزایش

شهربازی‌ها در ایران مسیری طولانی از فضاهای کوچک و سنتی تا مجموعه‌های بزرگ مدرن طی کرده‌اند.

بررسی روند شکل‌گیری این مراکز نشان می‌دهد که تفریح شهری در ایران طی حدود ۷۰ سال گذشته دستخوش تحولات چشمگیری شده و اکنون شهربازی‌های بزرگ در شهرهای مختلف به یکی از مقاصد اصلی خانواده‌ها تبدیل شده‌اند. شهربازی‌ها به‌عنوان یکی از مهم‌ترین عناصر سرگرمی جمعی در شهرها، همواره نقشی قابل‌توجه در ایجاد نشاط اجتماعی داشته‌اند.

در ایران نیز این مراکز طی چند دهه اخیر گسترش یافته و از وسایل ساده مکانیکی به مجموعه‌های مجهز و استاندارد تبدیل شده‌اند. این گزارش نگاهی دارد به تاریخچه شکل‌گیری شهربازی‌ها در ایران و معرفی برخی از بزرگ‌ترین و شناخته‌شده‌ترین مجموعه‌های تفریحی کشور.

آغاز شهربازی‌سازی در ایران؛ از دهه ۳۰ تا ۵۰

پیدایش شهربازی‌ها در مفهوم امروزی در ایران به دهه ۳۰ و ۴۰ بازمی‌گردد؛ زمانی

عضو هیأت مدیره انجمن شهرسازی داران ایران در گفتگو با ایلنا:

یکسان سازی شرکت های بازرسی، مطالبه جدی شهرسازی داران است

که نقش مهمی در پیشبرد این موضوع داشته‌اند.

مزایای اتحادیه برای صنف

تقوایی با تشریح مزایای اتحادیه شدن اظهار کرد: تشکیل اتحادیه باعث افزایش قدرت چانه‌زنی صنف، برگزاری جلسات مؤثرتر در اتاق‌های تصمیم‌گیری و دیده‌شدن بیشتر در سطح دولت می‌شود.

وی افزود: در دوران کرونا، با وجود آنکه شهرسازی‌ها جزء مشاغل آسیب‌دیده بودند، به دلیل جایگاه انجمنی، آن‌طور که باید دیده نشدیم و در صورت تشکیل اتحادیه، حمایت‌های دولتی هدفمندتر و مؤثرتر خواهد بود.

درخواست از دولت

این فعال صنفی خاطرنشان کرد: از دولتمردان درخواست داریم در مسیر شکل‌گیری اتحادیه و ساماندهی صنعت شهرسازی، حمایت‌های لازم را انجام دهند تا بتوانیم در سراسر کشور ساختاری منسجم و منظم ایجاد کنیم. وی در پایان گفت: از همه پیشکسوتان و بزرگان این صنف خصوصاً جناب مردانی بابت زحماتشان سپاسگزارم و امیدوارم با همدلی و همکاری، آینده‌ای روشن برای صنعت شهرسازی رقم بزنیم.

گلایه از سلیقه‌ای بودن بازرسی‌ها

تقوایی با بیان اینکه چالش اصلی این صنف، ناهماهنگی میان شرکت‌های بازرسی است، تصریح کرد: متأسفانه هر شرکت بازرسی بر اساس سلیقه خود نظر می‌دهد و همین موضوع باعث تحمیل هزینه‌های متفاوت و بعضاً سنگین به فعالان این حوزه شده است.

وی ادامه داد: انتظار ما از انجمن و اداره کل استاندارد این است که فرآیند بازرسی‌ها یکسان‌سازی شود؛ به گونه‌ای که نرخ‌ها و دستورالعمل‌ها مشخص و واحد باشد و هر شرکت نتواند بر اساس برداشت شخصی عمل کند. اگر تعرفه‌ها و الزامات به صورت شفاف و یکپارچه اعلام شود، بسیاری از مشکلات حل خواهد شد.

حرکت به سوی اتحادیه شدن

عضو هیأت مدیره انجمن شهرسازی داران ایران در بخش دیگری از سخنان خود با اشاره به روند تبدیل انجمن به اتحادیه گفت: خوشبختانه با پیگیری‌ها و تلاش‌های مستمر اعضای خصوصاً جناب مردانی، مسیر تبدیل انجمن به اتحادیه در حال انجام است و امیدواریم به‌زودی این هدف محقق شود. وی افزود: در این مسیر لازم می‌دانم از زحمات آقای رضا معدنی قدردانی کنم

این سال‌ها تلاش کرده‌ایم در کنار مردم باشیم و با وجود همه دشواری‌ها، فعالیت این صنعت را رو به جلو پیش ببریم. وی با اشاره به شرایط سخت سال‌های اخیر افزود: در سال ۱۴۰۴ و همچنین سال گذشته با مشکلات متعددی، به‌ویژه در حوزه بازرسی‌ها روبه‌رو بودیم. با این حال از اداره کل استاندارد استان تهران قدردانی می‌کنیم که با ساماندهی مجموعه‌ها، نقش مهمی در ارتقاء ایمنی و رونق کسب‌وکار شهرسازی‌ها ایفاء کرده است.

عضو هیأت مدیره انجمن شهرسازی داران ایران با اشاره به ۲۳ سال سابقه فعالیت در این صنف گفت: رویکرد انجمن شهرسازی داران حرکت به سوی تبدیل شدن به اتحادیه است تا با تقویت جایگاه قانونی، مشکلات ساختاری از جمله تعدد و سلیقه‌ای بودن بازرسی‌ها برطرف شود.

امید تقوایی، عضو هیأت مدیره انجمن شهرسازی داران ایران در گفتگو با خبرگزاری ایلنا اظهار کرد: بیش از ۲۳ سال است که در حوزه شهرسازی فعالیت دارم و در تمام

تحلیل چالش‌ها و فرصت‌ها:

چرا انجمن شهرسازی داران ایران باید به اتحادیه تبدیل شود؟

با این حال، انجمن در وضعیت فعلی ساختار و جایگاه قانونی ضعیف‌تری نسبت به اتحادیه‌های رسمی دارد و نمی‌تواند از مزایای حقوقی و صنفی‌ای که اتحادیه‌ها برخوردارند بهره‌مند شود.

در حال حاضر در ایران فعالان صنعت شهرسازی و تفریحات شهری در قالب «انجمن شهرسازی داران» فعالیت می‌کنند، یک شکل صنفی که نقش آن عمدتاً تجمع حرفه‌ای، تبادل تجربه، و پیگیری مسائل عمومی صنعت است. این انجمن در سال‌های اخیر تلاش کرده موضوعات متعددی را طرح کند، از مشکلات سرمایه‌گذاری و قرارداد با شهرداری‌ها تا موانع قانونی و اداری.

ساختار اداری و ثبت قانونی: برای ثبت اتحادیه نیاز است که تعداد اعضای مشروط مشخص باشد و همچنین اساسنامه حرفه‌ای و قوانین داخلی تدوین شود. در کنار آن باید فرآیند رای گیری و عضویت رسمی طی شود. اکثر این موارد تا به امروز به گفته مسئولان انجمن صنفی شهرسازی داران انجام شده یا در مراحل پایانی قرار دارد تا مانعی در این مسیر وجود نداشته باشد.

چالش هم‌گرایی اعضا: بعضی از فعالان معتقدند هنوز اجماع کافی برای تبدیل تشکل به اتحادیه وجود ندارد و اختلاف دیدگاه‌ها مانع پیشرفت شده است.

پیچیدگی تعامل با نهادهای حاکمیتی: در مقایسه با انجمن، اتحادیه باید با وزارت کار، تعاون و رفاه اجتماعی و دیگر نهادهای ذی‌ربط تعامل مستمر گذاشته و الزامات قانونی را اجرا کند.

نکته پایانی:

تغییر ساختاری از انجمن به اتحادیه رسمی، می‌تواند زمینه‌ساز ایجاد امنیت حقوقی و صنفی، ارتقای استانداردهای حرفه‌ای و ایمنی، حمایت از سرمایه‌گذاری‌های بلندمدت و تثبیت جایگاه صنعت شهرسازی در سطح ملی باشد.

فعالان و صاحبان کسب‌وکار این حوزه سال‌هاست ضرورت چنین تغییری را مطرح کرده‌اند. در صورت فراهم شدن بسترهای قانونی و دستیابی به هم‌گرایی میان اعضا، تشکیل اتحادیه می‌تواند راهکاری عملی، منسجم و اثربخش برای عبور از چالش‌های فعلی صنعت باشد.

امید است با رفع موانع قانونی باقی مانده و همکاری دستگاه‌های مرتبط با انجام این تحول بنیادین، در سال پیش رو این گره بزرگ یکی از مهم‌ترین صنوف مرتبط با تفریح و سرگرمی جامعه باز شود.

میان اعضا و سایر سازمان‌ها را ایفا کرده و از تشدید تنش‌ها جلوگیری کند.

مقایسه با نمونه‌های خارجی

در بسیاری از کشورهای پیشرفته، صنف‌های فعال در حوزه خدمات تفریحی (theme parks , amusement operators) اتحادیه‌های صنفی رسمی و قدرتمندی دارند که نقش اساسی در شکل‌دهی صنعت ایفا می‌کنند که به چند نمونه آن اشاره خواهیم کرد:

آمریکا: در ایالات متحده، صنعت شهرسازی تحت نظارت دپارتمان‌ها و اتحادیه‌های متعدد است که استانداردهای ایمنی (ASTM, IAAPA) را وضع می‌کنند و باعث ارتقای کیفیت و اعتماد عمومی می‌شوند. اتحادیه‌ها با دستگاه‌های دولتی در قانون‌گذاری و آموزش همکاری می‌کنند.

اروپا: اتحادیه‌های حرفه‌ای شهرسازی‌ها در کشورهای اروپایی مانند آلمان، فرانسه، و انگلیس نقش مهمی در ارتباط با نهادهای نظارتی، بیمه‌ها و قانون‌گذار دارند و به آموزش و استانداردهای کمکی می‌کنند.

آسیا: در کشورهای صنعتی شرق آسیا از جمله ژاپن و کره جنوبی، اتحادیه‌های رسمی در تعامل با شهرداری‌ها و دولت به تثبیت چارچوب قانونی فعالیت شهرسازی‌ها کمک می‌کنند و دوره‌های آموزشی، آزمون‌های ایمنی و اعتباربخشی دارند.

در همه این کشورها، اتحادیه‌ها به شکل رسمی توسط قانون به رسمیت شناخته می‌شوند و جایگاهشان به اندازه‌ای است که می‌توانند فعالیت‌ها را تنظیم و از اعضا پشتیبانی کنند. چالش‌ها در مسیر تبدیل انجمن به اتحادیه

با اینکه ضرورت تبدیل انجمن به اتحادیه چندین بار مطرح شده، اما راه دشواری در پیش است:

این صنعت باشد. اتحادیه‌ها به‌عنوان نهادهای صنفی دارای جایگاه قانونی مشخص، از اختیارات و ظرفیت‌هایی برخوردارند که امکان پیگیری مؤثرتر مطالبات و تنظیم روابط حرفه‌ای را فراهم می‌کند.

طبق داده‌های مصاحبه‌ها و گفتگو با فعالان این حوزه، چند دلیل کلیدی برای ضرورت تشکیل اتحادیه وجود دارد:

مهم‌ترین مزیت‌های این تحول عبارتند از:

۱. قدرت قانونی بیشتر اتحادیه‌ها:

بر اساس قانون نظام صنفی از حقوق و اختیارات مدون‌تری برخوردارند و می‌توانند در چارچوب قوانین کشور، از منافع صنفی اعضا دفاع کنند.

۲. نمایندگی رسمی در مذاکرات:

اتحادیه به‌عنوان نماینده رسمی صنف، امکان مذاکره مستقیم و مؤثر با دولت، شهرداری‌ها و سایر نهادهای اجرایی را برای اصلاح سیاست‌ها و مقررات مرتبط فراهم می‌کند.

۳. قابلیت تدوین مقررات و استانداردهای داخلی:

ساختار رسمی اتحادیه، می‌تواند ضوابط مشخصی در حوزه کیفیت خدمات، ایمنی تجهیزات، آموزش نیروی انسانی و نظام پایش عملکرد تدوین و اجرا کرد.

۴. دسترسی به مزایای حمایتی:

اتحادیه می‌تواند زمینه ایجاد و بهره‌مندی اعضا از بسته‌های حمایتی نظیر بیمه‌های تخصصی، تسهیلات بانکی، وام‌های توسعه‌ای و سایر حمایت‌های مالی را فراهم سازد.

۵. افزایش اعتبار و اعتماد عمومی:

وجود یک اتحادیه رسمی موجب ارتقای اعتبار صنف در نگاه مردم، سرمایه‌گذاران و نهادهای اجرایی شده و اعتماد عمومی نسبت به خدمات ارائه‌شده را افزایش می‌دهد.

۶. حل و فصل تعارضات حقوقی:

اتحادیه می‌تواند نقش مرجع صنفی در رسیدگی به اختلافات میان اعضا یا

تفاوت انجمن با اتحادیه از منظر قانونی و صنفی

انجمن صنفی

انجمن در ساختار حقوقی تشکیلات مستقلی است که معمولاً با ثبت در وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی شکل می‌گیرد و نقش آن بیشتر در به‌اشتراک‌گذاری دانش، همفکری اعضا، و پیگیری مسائل غیرالزام‌آور است.

انجمن‌ها معمولاً قدرت قانونی الزام‌آور برای بخش دولتی یا شهرداری‌ها ندارند و فقط می‌توانند صدای اعضا را شنیده و آن را در بسترهای مختلف از جمله رسانه یا در جلسات غیر رسمی منعکس کنند.

اتحادیه صنفی

اتحادیه‌ها از نظر قانون نظام صنفی کشور (مصوب ۱۳۹۲) تشکل‌های رسمی‌تر و دارای اختیار قانونی بیشتر هستند.

اتحادیه‌ها می‌توانند ضوابط و مقررات صنفی تنظیم کنند و اختیار صدور مجوزها، پروانه‌ها و تعریف حدود فعالیت حرفه‌ای را داشته باشند.

این تشکل‌ها در تصمیمات دستگاه‌های اجرایی برای صنف هم نقش حقوقی و مشورتی دارند و در کنار آن در دعاوی و اختلافات تجاری و اداری، به نمایندگی از اعضا از آزادی عمل برخوردار هستند. آموزش، استانداردهای نظارت صنفی از دیگر وظایف و حوزه اختیارات یک اتحادیه است و در نهایت آنها موظف هستند ابزارهای حمایتی و بیمه‌ای برای اعضا تدوین کنند.

این تفاوت‌ها باعث می‌شود اتحادیه جایگاه رسمی‌تر، نفوذ قانونی بیشتر، و قدرت صنفی سازمان‌یافته‌تر نسبت به انجمن داشته باشد.

چرا فعالان شهرسازی‌ها به اتحادیه نیاز دارند؟

تبدیل انجمن شهرسازی‌داران ایران به یک اتحادیه رسمی، می‌تواند نقطه عطفی در مسیر توسعه و ساماندهی

حسین محمدی در گفتگو با ایلنا:

سود شهر بازی‌ها هر روز کمتر می‌شود / نیاز جدی به حمایت مسئولان داریم

مسئله فشار زیادی بر بهره‌برداران وارد می‌کند و سود آنها را هر روز کمتر می‌کند.

محمدی تأکید کرد: مسائل انرژی و هزینه‌های سرسام‌آور استانداردسازی، همراه با افزایش سایر آیتم‌ها، باعث شده که شهر بازی‌ها نتوانند ناوگان خود را نوسازی کنند و در آینده با فرسودگی تجهیزات مواجه شوند. هرچند کیفیت تجهیزات داخلی بالا و قابل رقابت با استانداردهای اروپایی است، اما استمرار شرایط کنونی تهدید جدی برای ایمنی و نوسازی خواهد بود.

ضرورت حمایت و وام‌های مشخص

وی افزود: این شغل با نشاط کودکان سر و کار دارد و بسیار حساس و آسیب‌پذیر است. هرگونه حادثه ناشی از نبود نوسازی و ایمنی می‌تواند خسارات زیادی به بار بیاورد. ما از دو جبهه ضرر می‌کنیم؛ هم کمبود کار و هم افزایش هزینه‌ها که قبلاً منطقی‌تر بود. حمایت مالی و ارائه وام‌های مشخص به فعالان صنعت، برای حفظ امنیت و توسعه ناوگان ضروری است.

محمدی در پایان اظهار کرد: امیدواریم انعکاس مشکلات ما به گوش مسئولان برسد تا این شغل حساس و تأثیرگذار که با نشاط جامعه سروکار دارد، حمایت شود.

فعالیت می‌کنند زمانی که حساب و کتاب مالیات را می‌کنند، می‌بینند تناسبی با درآمدشان ندارد و هزینه‌های دیگر سرسام‌آور است. تلاش ما این است که در سال آینده بتوانیم حداقل ۱۰ درصد کاهش مالیات دیگر ایجاد کنیم تا امکان اقدامات بعدی فراهم شود.

مشکلات کمبود انرژی در فصول غیرکاری

این عضو هیات مدیره انجمن شهر بازی‌داران ایران ادامه داد: به عنوان نمونه شهر بازی ما در شش ماه دوم سال غیرفعال است، اما هزینه برق به شکل قابل توجهی اعمال می‌شود، حتی زمانی که فقط یک نگهبان در محل کار حضور دارد. مصرف برق بسیار پایین است اما هزینه‌ها همچنان بالا هستند و این

و قدرت اجرایی بیشتر، می‌تواند جمع بزرگی از فعالان شهر بازی در سراسر کشور را گرد هم بیاورد و شرایط قانونی و حمایتی برایشان فراهم کند. متأسفانه هنوز این امر محقق نشده است و عدم صدور مجوز و تأسیس اتحادیه یکی از معضلات بزرگ ماست.

فشار مالی و کاهش نرخ مالیات

وی در ادامه درباره مسائل مالی بیان کرد: تلاش‌های ما در سال‌های گذشته باعث شد مالیات پرداختی از ۴۰ درصد به ۳۰ درصد کاهش یابد. با این وجود، هنوز هم این رقم برای شهر بازی‌ها بالاست، به ویژه اینکه این شغل تنها شش ماه از سال فعال است و بخش اعظم درآمد در همان فصل کوتاه کسب می‌شود.

محمدی افزود: افرادی که در این صنعت

خزانه‌دار و عضو هیات مدیره انجمن شهر بازی‌داران ایران، از فشار مالی، مشکلات انرژی و تاخیر در نوسازی ناوگان خبر داد و خواستار حمایت مسئولان شد.

حسین محمدی، خزانه‌دار و عضو هیات مدیره انجمن شهر بازی‌داران ایران در گفتگو با خبرنگار ایلنا اظهار کرد:

یکی از معضلات اصلی این صنف کمبود شرکت‌های بازرسی بود که صدور مجوزها را طولانی کرده است و باعث انتظار طولانی اعضا شد. علاوه بر این، کمبود کار و شرایط خاص کشور، به خصوص در فصل کاری خرداد تا تابستان سال گذشته، سایه سنگینی بر فعالیت شهر بازی‌ها انداخت و باعث شد خانواده‌ها کمتر به شهر بازی‌ها مراجعه کنند.

وی افزود: سنجش عملکرد سالیانه اکثر شهر بازی‌ها صرفاً در سه ماه تابستان انجام می‌شود و ذخیره مالی کافی در این فصل اهمیت زیادی دارد. اما مشکلات سیاسی و اقتصادی باعث شد این محاسبات دچار مشکل شود و بخش زیادی از آن به سال بعد منتقل شود.

محمدی درباره ضرورت قانونی تبدیل انجمن به اتحادیه نیز گفت: ما مدت‌ها تلاش کردیم تا انجمن به اتحادیه تبدیل شود. اتحادیه با جایگاه قانونی

پیشرفت ایران در تولید دستگاه‌های شهر بازی

از وابستگی وارداتی به خودکفایی و صادرات

تا جایی که بسیاری از تجهیزات اکنون کاملاً در داخل کشور ساخته می‌شوند و استانداردهای ایمنی و طراحی مورد توجه قرار می‌گیرد.

مورد اول توسعه طراحی و مهندسی داخلی برای سازه‌های بازی الزام استانداردسازی و نظارت اداره استاندارد تجربه عملی شرکت‌های تولیدکننده با پروژه‌های متعدد در شهرهای مختلف نیاز بازار به دستگاه‌های قابل اعتماد و خدمات پس‌فروش با کیفیت بالاتر.

این بخش در سال‌های اخیر قابل رصد است.

تحول از واردات به خودکفایی

در دهه‌های گذشته، بیشتر دستگاه‌های شهر بازی در ایران وارداتی از چین و بعضی کشورهای دیگر بودند و بخش داخلی فقط در زمینه تجهیزهای ساده یا تکرارهای معمولی فعالیت می‌کرد. اما در سال‌های اخیر با افزایش دانش فنی، تجربه تولید داخلی و نیاز به جایگزینی واردات، شرکت‌های ایرانی توانسته‌اند در تولید انواع دستگاه‌های شهر بازی پیشرفت قابل توجهی داشته باشند،

دستگاه‌های بازی است. این موضوع هم در مصاحبه‌های فعالان صنعت برجسته شده و هم از نشانه‌های رشد صنعتی

یکی از بخش‌های کمتر دیده شده اما بسیار مهم در صنعت شهر بازی ایران، پیشرفت قابل توجه در تولید

این روند نشان می‌دهد تولید داخلی به سمت فناوری‌های نوین و تجربه‌های محتوایی پیشرفته‌تر حرکت کرده است، نه فقط تکرار نمونه‌های ساده وارداتی.

نکته پایانی: لزوم توجه به بخش تولید دستگاه‌های شهرسازی در ایران

از دهه‌های گذشته که وابستگی کامل به واردات تجهیزات شهرسازی وجود داشت، اکنون صنعت داخلی توانسته خودکفایی قابل توجهی در تولید دستگاه‌های شهرسازی و تجهیزات مرتبط ایجاد کند. شرکت‌های با تجربه بیش از دو دهه، محصولاتی مطابق استاندارد تولید می‌کنند و حتی خدمات پس از فروش و نصب را نیز ارائه می‌دهند. صادرات به بازارهای خارجی گواه رشد کیفیت، رقابت‌پذیری قیمت و اعتماد به تولید داخلی است.

همچنین، نوآوری و ورود شرکت‌های دانش‌بنیان به حوزه‌های هوشمند و رباتیکی نشان‌دهنده این است که تولید داخلی به سمت فناوری‌های مدرن‌تر نیز در حال حرکت است.

چند شرکت فعال در ایران توانسته‌اند محصولات خود را به بازارهای خارج از کشور صادر کنند شامل کشورهای منطقه مانند: کشورهای همسایه در خاورمیانه، کشورهای در منطقه آفریقا و کشورهای حوزه خلیج فارس و قفقاز که نشان‌دهنده رقابت‌پذیری کیفیت و قیمت تولیدات ایرانی است.

در مواردی شرکت‌های تولیدکننده حتی نامه‌های تقدیر و شناخته‌شدن برند ایرانی در بازارهای خارجی را دریافت کرده‌اند که گواه روند رو به رشد صادراتی این صنعت است.

چشم‌انداز فناوری و نوآوری

علاوه بر تجهیزات سنتی، در سال‌های اخیر شرکت‌های دانش‌بنیان و نوآور نیز وارد حوزه طراحی و تولید شهرسازی شده‌اند. برای مثال، پروژه‌هایی در زمینه شهرسازی‌های هوشمند و رباتیکی توسعه یافته‌اند که نه فقط در سطح تفریحی، بلکه در حوزه تجربه دیجیتال و تعاملی پیشرفته فعالیت می‌کنند، موضوعی که حتی در خاورمیانه نمونه‌های معدودی داشته است.

این تنوع نشان می‌دهد صنعت داخلی نه فقط در تولید دستگاه‌های ساده بلکه حتی محصولات پیچیده‌تر نیز به بلوغ رسیده است.

خودکفایی و جایگزینی واردات

در یکی از مصاحبه‌های فعالان حوزه، به این نکته اشاره شده که تحریم‌های اقتصادی و نیاز به کاهش وابستگی به واردات، باعث شده تولید داخل سرعت و کیفیت بسیار بهتری پیدا کند و اکنون محصولات ایرانی در بسیاری از شهرسازی‌ها جایگزین نمونه‌های وارداتی شده‌اند. این خودکفایی به معنی کاهش نیاز به واردات قطعات و دستگاه‌های خارجی افزایش توان طراحی مهندسی بومی بهره‌گیری از نیروی کار متخصص داخلی است که در نتیجه باعث شده بازار داخلی تقویت شود و شرکت‌های تولیدکننده نیز به تجربه و مهارت لازم دست پیدا کنند.

صادرات محصولات ایرانی گواه رشد صنعتی است. نکته‌ای که این وضعیت را بهتر نشان می‌دهد، شروع صادرات دستگاه‌های شهرسازی ساخت ایران است.

طبق داده‌های موجود، از سال ۱۳۹۰ به بعد، فرآیند تولید دستگاه‌های شهرسازی در ایران به شکل حرفه‌ای‌تری شکل گرفت، به گونه‌ای که شرکت‌ها اکنون برای گرفتن مجوز ساخت، ثبت برند، جذب نیروی کنترل کیفیت، و انجام آموزش تخصصی باید فرآیندهای مشخصی را طی کنند که موجب ارتقای کیفیت کلی تولید شده است.

نمونه‌هایی از تولیدکنندگان داخلی و تنوع محصولات امروزه چندین شرکت ایرانی در حوزه ساخت تجهیزات شهرسازی و خانه بازی فعالیت می‌کنند که بخش قابل توجهی از پروژه‌های داخل کشور با دستگاه‌های آنها راه‌اندازی شده است. نمونه‌ها عبارتند از:

شرکت‌های با بیش از دو دهه تجربه طراحی و ساخت دستگاه‌های شهرسازی شامل ترن‌های هوایی، چرخ‌وفلک‌های بزرگ، اسکیت‌سوارها، کریزی دنس و... مجموعه‌هایی که تجهیزات سرپوشیده و روباز را تولید و خدمات پس از فروش ارائه می‌دهند. برندهایی که تجهیزات کلاسیک و مدرن شهرسازی را مطابق استانداردهای بین‌المللی تولید می‌کنند.

مدت قراردادهای اجاره و چالش‌های قانونی فعالان شهرسازی با شهرداری‌ها

صریحی وجود ندارد که بگوید حتماً باید قراردادهای بلندمدت (مثلاً ۵ سال، ۱۰ سال یا بیشتر) بسته شود. با این امکان و با وجود مسکوت بودن قانون در این زمینه، در عمل کوتاه‌مدت بودن قراردادهای به یک «عرف اجرایی» بدل شده است.

در قانون شهرداری نیز اشاره شده که شهرداری‌ها می‌توانند معاملات و اجاره املاک خود را با رعایت مقررات انجام دهند، اما هیچ بند مشخصی درباره حداقل مدت اجاره برای بهره‌برداری از کاربری‌های خاص مثل شهرسازی قید نشده است.

در بازار اجاره مسکونی و تجاری نیز قوانین حمایتی خاصی دیده می‌شود، از جمله مقرراتی برای ثبت قرارداد در سامانه‌های رسمی، اما این‌ها ارتباط

اگر مدت در قرارداد مشخص نشده باشد، بر اساس توافق عرفی تعیین می‌شود.

ولی در قوانین عمومی شهرداری یا قوانین اقتصادی درباره واگذاری فضاها و املاک شهرداری، هیچ قانون

مجموعه‌اش برنامه‌ریزی بلندمدت داشته باشد.»

وضعیت قانونی قراردادهای اجاره در ایران بر اساس قانون مدنی ایران، قرارداد اجاره باید دارای مدت مشخص و طرفین باید بر آن توافق کنند.

فعالان صنعت شهرسازی در ایران بارها و بارها در گفتگوها و مصاحبه‌ها اشاره کرده‌اند که یکی از بزرگ‌ترین مشکلات پیش‌روی آنها، کوتاهی مدت قراردادهای اجاره فضاها و گذار شده از سوی شهرداری‌ها است.

در حالی که ایجاد و راه‌اندازی یک شهرسازی نیازمند هزینه‌های سنگین، زمان‌بر و زیرساختی است، قراردادهای موجود معمولاً کوتاه‌مدت (اغلب ۱ تا ۳ سال) تنظیم می‌شوند، که نه تنها امنیت شغلی سرمایه‌گذار را فراهم نمی‌کند، بلکه بازگشت سرمایه را نیز نامطمئن می‌سازد.

فعالان صنفی می‌گویند: «قراردادهای کوتاه‌مدت باعث می‌شود سرمایه‌گذار نه بتواند تجهیزات گران‌قیمت تهیه کند، نه برای توسعه و تثبیت

اقتصاد مقاومتی در سایه وحدت میثاق و امنیت ملت

مستقیمی با قراردادهای واگذاری فضاهای شهری از سوی شهرداری ندارد، زیرا موضوع شهرسازی غالباً در قالب مزایده، استجاره املاک شهرداری یا قرارداد مشارکتی انجام می‌شود و تابع قوانین عمومی املاک و قرارداد نیست.

چرا مدت کوتاه قراردادها مشکل ساز است؟

چند نکته مهم از دید فعالان صنفی وجود دارد:

۱. سرمایه‌گذاری سنگین لازم برای شهرسازی

راه‌اندازی یک شهرسازی شامل خرید و نصب دستگاه‌های بازی و تجهیزات ایمنی، آماده‌سازی فضای زمین، زیرساخت‌های برق، آب، فاضلاب طراحی مسیرها، محوطه‌سازی، تجهیزات پشتیبانی است که معمولاً مدت زمان زیادی وقت و سرمایه قابل توجهی می‌طلبد. اگر قرارداد فقط یک تا سه سال باشد، به سختی امکان بازگشت سرمایه اولیه وجود خواهد داشت.

فعالان می‌گویند: «وقتی نمی‌دانیم پس از دو یا سه سال قرارداد مجدداً تمدید می‌شود یا نه، نمی‌توانیم برنامه توسعه بدهیم یا تسهیلات بانکی بگیریم.»

۲. نبود امنیت حقوقی برای سرمایه‌گذار

طبق قانون مدنی، قرارداد اجاره اگر مدت داشته باشد معتبر است، ولی این امنیت حقوقی وقتی در عمل در اختیار سرمایه‌گذار قرار نمی‌گیرد که طرف مقابل (شهرداری) بخواهد پس از پایان مدت قرارداد، کاربری را تغییر دهد یا به مزایده بگذارد.

در نتیجه، فعالان این حوزه احساس می‌کنند «قرارداد فقط روی کاغذ

است و در عمل کسی نمی‌داند بعد از پایان مدت چه خواهد شد». این عدم قطعیت باعث می‌شود سرمایه‌گذار از وارد شدن به یک پروژه طولانی و پرهزینه بترسد.

۳. تأثیر کوتاهی قرارداد روی خدمات

قرارداد کوتاه‌مدت باعث می‌شود سرمایه‌گذار تن به تجهیزات ارزان و بی‌کیفیت بدهد تا ریسک را کاهش دهد.

شهرسازی نتواند طرح‌های توسعه و به‌روزرسانی را اجرا کند چون سرمایه ثابتی ندارد.

شهرداری‌ها نیز نتوانند از شهرسازی‌ها به‌عنوان یک زیرساخت تفریحی پایدار شهری استفاده کنند.

۴. آیا قانون محدودیت زمانی برای اجاره این‌گونه فضاها تعیین کرده است؟

جواب کوتاه: نه به صورت صریح. قوانین ایران درباره مدت قراردادهای اجاره در قالب قانون روابط موجر و مستأجر (برای املاک مسکونی و تجاری) و قانون مدنی وجود دارد، اما درباره قراردادهای خاص شهرداری برای بهره‌برداری از اماکن عمومی یا کاربری تفریحی قانون مشخصی درباره حداقل و حداکثر مدت قرارداد ذکر نشده است.

این خلأ قانونی باعث شده شهرداری‌ها براساس نظر خود قراردادهای کوتاه‌مدت تنظیم کنند و سرمایه‌گذار را در حالت «نامطمئن/موقت» نگه دارند.

تحلیل حقوقی و اقتصادی

در قوانین ایران چیزی وجود ندارد که قطعاً تعیین کند قراردادهای شهرداری برای بهره‌برداری از فضاهای شهری باید کوتاه‌مدت باشند. خلا

قانونی به شهرداری‌ها اختیار تفسیر آزاد می‌دهد که ممکن است به نفع منافع شهری در نظر آنان باشد، اما به ضرر سرمایه‌گذار است.

در عمل، قراردادهای کوتاه‌مدت موجب می‌شود که سرمایه‌گذار نتواند ریسک اقتصادی پروژه را مدیریت کند، تسهیلات بانکی به‌عنوان سرمایه بلندمدت به پروژه تعلق نگیرد، شهرسازی نتواند به‌عنوان زیرساخت عمومی پایدار دیده شود. این موضوع نه‌فقط یک مشکل عملیاتی، بلکه یک مسئله حقوقی است که باید با اصلاح مقررات واگذاری و تعریف حداقل مدت قراردادهای پروژه‌های پرهزینه و زیربنایی حل شود.

مقایسه با رویکرد بین‌المللی

در برخی کشورها برای پروژه‌های مشابه (پارک‌ها، مراکز تفریحی، فضاهای بزرگوارانه) از روش Concession (واگذاری بهره‌برداری بلندمدت) استفاده می‌شود؛ برای مثال در برخی کشورها قراردادهای اینچنینی تا ۲۰ یا ۳۰ سال نیز بسته می‌شود تا سرمایه‌گذار مطمئن باشد از بازگشت سرمایه برخوردار است.

این رویکرد امکان برنامه‌ریزی، جذب سرمایه، توسعه و پایداری خدمات شهری را فراهم می‌کند.

اصلاح سیاست‌هایی که واجب است

مشکل اصلی فعالان شهرسازی‌دار با شهرداری‌ها، کوتاهی مدت قراردادهاست که امنیت سرمایه‌گذاری را از بین می‌برد، بازده اقتصادی را کاهش می‌دهد و مانع توسعه زیرساخت‌های استاندارد تفریحی شهری می‌شود.

از نظر قانونی، هیچ ممنوعیت صریحی برای قرارداد بلندمدت وجود ندارد؛ بلکه خلأ حقوقی باعث شده قراردادهای به صورت کوتاه‌مدت تنظیم شود. این وضعیت نه‌تنها برای سرمایه‌گذار مشکل‌ساز است، بلکه باعث ضعف کیفیت خدمات، کاهش جذب سرمایه و بی‌ثباتی بازار و صنعت می‌شود.

اصلاح سیاست‌های واگذاری و تدوین یک چارچوب حداقل مدت قراردادهای واگذاری برای پروژه‌های پرهزینه شهری می‌تواند به توسعه پایدار صنعت شهرسازی کمک کند.

مدیر عامل: مسعود حیدری

مدیر روابط عمومی و دبیر اجرایی: مرتضی بلوکی

سردبیر: ندا جعفری

طراح: پرستو بختیاری

صفحه بند: پریسا بختیاری

خبرنگار: سعید رضی پور

نشانی: تهران، خیابان شریعتی، خیابان ملک، پلاک ۳۸، طبقه سوم، واحد ۱۴

تلفن: ۷۷۵۲۹۲۱۰ - ۷۷۶۳۴۷۱۴ - ۰۲۱

تلفن ویژه: ۰۹۱۲۲۲۵۰۷۸۴

اتحادیه صنفی شهر بازی داران از نگاه دوربین

